

Мр Слободан ИЛИЈИЋ
члан Председништва Удружења правника Србије

НА МАРГИНАМА ЗАКОНА О ОСИГУРАЊУ

Резиме

Закон о осигурању ступио је на правну снагу 26. децембра 2014. године, а почео је да се примењује 27. јуна 2015. године. У време доношења Закона о осигурању Уставни суд Србије је објавио Одлуку о несагласности члана 86б. Закона о Народној банци Србије са Уставом РС. Члан 217. Закона о осигурању истоветан је са чланом 86б. Закона о Народној банци Србије. Одлука Уставног суда Србије у односу на члан 86б. Закона о Народној банци Србије има дејтво закона. Аутор се у закључцима заложио за јединство правног система, ауторитет одлука Уставног суда Србије и потребу координације у законодавном поступку како би се избегло да се у исто време донесе закон са чланом који је истоветан члану другог закона укинутаг Одлуком Уставног суда Србије.

Кључне речи: *Закон о осигурању, Народна банка Србије, Уставни суд Србије, одговорност за штету, ослобођење од одговорности за штету.*

І Увод

Важећи Закон о осигурању¹ ступио је на снагу 26. децембра 2014. године, а почео је да се примењује после истека шест месеци од дана његовог ступања на снагу, тј. од 27. јуна 2015. године² изузимајући одређене одредбе које ће се примењивати од дана приступања Србије Светској трговинској организацији, односно од дана приступања Европској унији. У овом раду разматрано је питање одговорности за штету насталу вршењем дужности утврђених ЗОС-ом, као и питање ослобођења од те одговорности.

---

1 Закон о осигурању – ЗОС, *Службени гласник РС*, бр. 139/14.

2 ЗОС, чл. 281.

II Одговорност за штету насталу вршењем дужности утврђених законом

а) Устав РС је прописао да је Народна банка Србије³ централна банка Републике Србије, да је самостална и да подлеже надзору Народне скупштине РС којој и одговара, затим да НБС руководи гувернер кога бира Народна скупштина РС, као и да се о НБС доноси закон (члан 95). Такође, Устав РС је предвидео да Република Србија уређује и обезбеђује, поред осталог, монетарни, банкарски и девизни систем, као и организацију, надлежност и рад републичких органа (члан 97 тач. 6 и 16). Из тога произилази да делатност осигурања није уставом непосредно и директно предвиђена као надлежност НБС. Отуда, као уставни основ за доношење ЗОС-а био је коришћен члан 97. тач. 6. Устава РС према коме Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује правни положај привредних субјеката и систем обављања појединих привредних и других делатности. Ваља приметити да су на основу истог уставног основа донети још неки закони, а најближи ЗОС-у је Закон о привредним друштвима. Полазећи од члана 97. тач. 6. Устава РС, ЗОС је регулисао за НБС допунску надлежност у надзору делатности осигурања, а путем других закона регулисана је допунска надлежност НБС у надзору делатности друштава за управљање добровољним пензијским фондовима, лизинга и др., што значи да јој је у тим допунским надлежностима и проширеним надлежностима у Закону о НБС⁴ поверено вршење јавног овлашћења. При томе, НБС је задржала надлежности у монетарној и банкарској области, као изворним надлежностима по Уставу РС. За допунску надлежност НБС, тј. вршење јавног овлашћења путем ЗОС-а, посебан значај имају одредбе о Надзору над делатношћу осигурања (глава X, чл. 187-219).

б) За овај рад, због својих специфичности, интересантна је глава X ЗОС-а и у њој посебно члан 217. ЗОС-а изнад кога стоји наименовање – Одговорност за штету насталу вршењем дужности утврђених овим законом. За разлику од већине чланова те главе ЗОС-а, који су усмерени ка надзору над субјектима у делатности осигурања, члан 217. ЗОС-а усмерен је само ка одговорности НБС у вршењу надзора над делатности осигурања. Наиме, чланом 217. ЗОС-а је предвиђено да НБС и запослени у НБС, као и лице које по налогу НБС врши дужност утврђену овим законом, не одговарају за штету која настане вршењем те дужности, осим ако се докаже да је штета проузрокована намерно или крајњом непажњом (став 1); да лица из става 1. овог члана не могу одговорати за штету из тог става ни након престанка радног

3 Народна банка Србије – НБС.

4 Измене и допуне члан 4. Закона о НБС извршене 2004. и 2005. године.

односа у НБС, односно престанка вршења дужности (став 2); да ће НБС надокнадити трошкове заступања запослених у НБС у судским и управним поступцима покренутим у вези с дужностима које ти запослени обављају или су их обављали на основу овог закона (став 3); да ће НБС трошкове из става 3. овог члана надокнадити и лицима којима је престао радни однос у НБС (став 4). Дакле, из наименовања изнад члана 217. ЗОС-а изгледа као да овај члан упућује на одговорност за штету насталу вршењем дужности утврђених ЗОС-ом, али анализа одредаба овог члана не говори у том правцу.

III Ослобођење од одговорности за штету насталу вршењем дужности утврђених законом

а) Разумевање члана 217. ЗОС-а захтева да се најпре ближе одреде појмови помоћу којих је конципиран овај члан. Наиме, у ставу 1. тог члана је предвиђено да су ослобођени од одговорности НБС и запослени у НБС, као и лица која по налогу НБС врше неку од дужности утврђених ЗОС-ом. Ови појмови имају се тумачити пре свега на основу и оквиру Закона о НБС.⁵ Под појмом НБС подразумевају се НБС, као правно лице и органи тог правног лица, а то су гувернер, вицегувернери, Извршни одбор и Савет гувернера. Надлежности сваког од органа овог правног лица регулисана је у Закону о НБС. Уз то, НБС је уставна категорија или орган Републике Србије, а у области вршења надзора у делатности осигурања не разликује се од других државних органа који врше надзор. Уставни суд Србије дефинисао је НБС као орган *sui generis*,⁶ док се у правној науци може наићи на мишљење⁷ да НБС није орган управе, нити посебна (управна) организација, а ни државни неуправни орган. У закључку овог мишљења је истакнуто да је НБС део државног апарата, као самостална државна неуправна организација, образована за вршење послова од посебног општедруштвеног значаја. По мишљењу потписника овог рада приговор наведеном научном нијансирању састоји се у томе што у законодавној пракси „самостална неуправна организација“ нема право законске иницијативе у парламенту, а НБС је то овлашћење имала, како у време када је наведено мишљење објављено, тако га има и данас.⁸ Што се, пак, тиче појма запослени у НБС чини се да је тај појам неспоран, али уз извесну корек-

5 Закон о Народној банци Србије – Закон о НБС, *Службени гласник РС*, бр. 72/2003, 55/2004, 44/2010, 76/2012 и 106/2012.

6 Одлука Уставног суда Србије IУз-1243/2010 од 23. децембра 2014 године, *Службени гласник РС*, бр. 40/2015 од 7. маја 2015. године.

7 Невенка Бачанин, „Правна природа Народне банке Србије као вршиоца управе“, *Правна рижеч*, бр. 7/2006, 623-631.

8 Према чл. 107, ст. 2. Устава РС, НБС има право предлагања закона из своје надлежности.

цију. Наиме, ЗОС је користио термин радног односа у ставу 2. овог члана, а данас је актуелно да се запосленим сматра онај ко има закључен уговор о раду са правним лицем, овде са НБС. У светлу појма запосленог у НБС и ослобођења од одговорности из овог члана, ЗОС је донео промене у односу претходни истоимени закон, који је предвиђао појам инспектора осигурања – запосленог у НБС. Промена је предвиђена у члану 190. ЗОС-а. У том члану су предвиђена лица овлашћена за непосредну контролу пословања друштава за осигурање, па у смислу тог члана статус овлашћеног лица има онај запослени у НБС кога одреди решењем гувернер НБС или лице које гувернер власти за доношење тог решења. На тај начин инспектор осигурања може да постане сваки од запослених у НБС. Даље, према члану 190. ЗОС-а статус овлашћеног лица може да добије и странац, односно овлашћено лице страног надзорног органа који надзире пословање групе друштава за осигурање, сагласно споразуму о сарадњи између НБС и тог страног надзорног органа. Трећи појам из става 1. овог члана, који захтева објашњење, имао је у виду лица која по налогу НБС обављају неку од дужности утврђену овим законом. Круг ових лица је широко постављен у ЗОС-у. Примера ради, у члану 174. ЗОС-а предвиђено је право НБС да у току вршења надзора у складу са ЗОС-ом може да захтева да дато мишљење актуара провери други овлашћени актуар, кога одреди НБС, ако постоје разлози за сумњу у исправност мишљења првог актуара. Такође, странац који стекне статус овлашћеног лица у смислу члана 190. ЗОС-а може да буде лице које по налогу НБС обавља неку од дужности утврђену овим законом, али само у случају надзора на групом друштава за осигурање у иностранству и у сарадњи са страним органом за надзор. Из ових одредаба ЗОС-а може да се сагледа мало детаљније, али не и сасвим, круг лица која су ослобођена одговорности за штету насталу вршењем дужности утврђених законом.

б) Ослобођење од одговорности за штету која настане вршењем дужности предвиђених законом у члану 217. ЗОС-а има у виду ослобођење од грађанске одговорности за ту штету. Ако се пође од правног схватања да је грађанска одговорност обавеза на накнаду штете,⁹ поставља се питање где је предлагач ЗОС-а, нашао правни основ (каузу) да се путем члана 217. ЗОС-а предвиди ослобођење НБС, запослених као и лица које по налогу НБС врше дужности утврђене овим законом од одговорности за штете настале вршењем дужности предвиђених законом. Да ли се правни основ налазио у праву осигурања ЕУ, конкретно, у некој од бројних директива или у уговору о ЕУ? НБС правни основ за ослобођење одговорности из члана 217. ЗОС-а није могла да нађе у

---

9 Стојан Цигој, „Грађанска одговорност“, *Енциклопедија имовинског права и права удруженог рада*, Београд, 1978, 399-400.

праву осигурања ЕУ, а још мање у некој од бројних директива, односно у уговору о оснивању ЕУ. Како у званичном образложењу предлога ЗОС-а није било речи о томе одакле потиче правни основ за овакво регулисање одговорности, односно неодговорности за штету насталу у поступку надзора, претпоставка је да се одговор може наћи у одговору Уставном суду Србије од стране Одбора за уставна питања и законодавство Народне скупштине РС. Тај Одбор је оспоравајући тезу из Решења Уставног суда Србије о покретању поступка за утврђивање неуставности члана 86б. Закона о НБС,¹⁰ у свом писменом одговору Уставном суду Србије истицао да тим чланом није повређен Устав РС, да нису повређена начела и релевантне одредбе Закона о облигационим односима, као и да оспореним чланом Закона о НБС није повређено јединство правног поретка из члана 4. става 1. Устава РС. Ударни аргумент у односу на правни основ у наведеном одговору гласи: „члан 86б. Закона о НБС је у складу и са једним од основних принципа ефективне банкарске супервизије (принцип 2 – независност, одговорност, финансирање и правна заштита супервизора) Базелског комитета за банкарску супервизију којим је утврђено да закони морају супервизору и његовим запосленим пружити заштиту за радње или пропусте који су током обављања њихових дужности учињени у доброј вери, а што се, по навођењу Одбора, у континенталном праву третира као поступање које се не може приписати злој намери или крајњој нужди“.¹¹

в) По мишљењу потписника овог рада неспорна је чињеница да између члана 86б. Закона о НБС и члана 217. ЗОС постоји истоветност. У том светлу и ударни аргумент из писменог одговора Одбора добио је нови, другачији значај. Наиме, у одговору Одбора цитирани принцип 2 је био означен као правни основ за члан 86б. Закона о НБС, али се може сматрати да је ступањем на снагу истоветног члана у ЗОС-у првобитно значење проширено и постало правни основ и за члан 217. ЗОС-а. Цитирани принцип 2 не представља правни основ или разлог да се у члану 217. ЗОС-а пропише ослобођење од одговорности за штету насталу вршењем дужности утврђених ЗОС-ом. Ово стога што се цитирани принципи Базелског комитета Међународне банке за обрачун и плаћања односе на банкарску супервизију, тј. на банкарско право, а не и на супервизију у делатности осигурања, тј. на право осигурања. Цитирани принцип 2 указује уопштено на поједине аспекте начела добре вере у банкарском праву, али од указивања на поједине аспекте једног начела у банкарском праву до законског утврђења и детаљне разраде осло-

10 Решење Уставног суда Србије IУз-1243/2010 од 19. децембра 2013. године, доступно на адреси: <http://www.ustavni.sud.rs/page/predmet/SR-Cyrl-CS/9976/?NOLAYOUT=1>.

11 Вид. Образложење Одлуке Уставног суда Србије из фусноте бр. 5.

бођења од одговорности или неодговорности у праву осигурања стоји огромна разлика. Цитирани принцип 2 у банкарском праву позива се на независност супервизора као његово статусно својство. Цитирани принцип 2 се позивао на појам одговорности у банкарском праву, у смислу одговорности за правилан или законит рад супервизора у банкарском праву, а не за неодговорност, односно незаконит или неправилан рад супервизора у банкарском праву. Цитирани принцип 2 указивао је на правну заштиту супервизора у банкарском праву, што значи да се мислило у банкарском праву на заштиту од противправних радњи различитих лица изван супервизора итд. Даље, у одговору Одбора помиње се и континентално право, а губи се из вида да у европском континенталном праву одговорност за накнаду штете не почиње са ослобођењем од одговорности за накнаду штету, већ почиње са појмовима искључења и ограничења одговорности,¹² као и да се пре свега полази од тога да обавеза одговорности за накнаду штете настаје ако се за то кумулативно остваре три претпоставке: 1) да је штета наступила; 2) да постоји узрочна веза између штете и радње штетника; 3) да је радња (чињење или нечињење) којом је проузрокована штета противправна.¹³ Са изнетих разлога цитирани базелски принцип 2 има стварне везе само са банкарским правом, а нема везе са правом осигурања. Сем тога, овај принцип препоручује националним законодавствима да уреде статусни, материјални, функционални положај органа за супервизију и запослених на тим пословима, који гарантује њихову независност, под којом се не може сматрати независност од примене закона и искључење одговорности према трећим лицима за незаконити или неправилни рад. Врсте мера које у поступку надзора може изрећи НБС и њихове последице по субјекте надзора, штета која може бити причињена трећим лицима у случају незаконитог и неправилног рада лица која врше надзор не оправдава искључење одговорност за штету. Као што аргумент одговора Одбора у погледу цитираног принципа 2 као правног основа за члан 86б. Закона о НБС није прихваћен у уставносудској одлуци, још мање га треба прихвати за правни основ члана 217. ЗОС-а.

г) Правна анализа одредаба члана 217. ЗОС-а о ослобођењу од одговорности за штету насталу вршењем дужности утврђених ЗОС-ом била би непотпуна, ако се у анализу не укључе основна уставна права. Наиме, чланом 35, став 2. Устава РС гарантовано је основно уставно право, које предвиђа да свако (правно или физичко лице) има право на накнаду материјал-

12 Илија Бабић, *Лексикон облигационог права*, Београд, 2001, 115-117.

13 Илија Бабић, „Претпоставке одговорности за штету“, *Зборник радова Удружења за одитетно право*, Београд, 2011, 179-196.

не или нематеријалне штете коју му незаконитим или неправилним радом проузрокује државни орган, ималац јавног овлашћења, орган аутономне покрајине или орган јединице локалне самоуправе. У пословима вршења надзора у делатности осигурања НБС није ништа друго до носилац јавног овлашћења, које јој је дато Законом о НБС. Сагласно наведеним уставним одредбама и одредбама Закона о облигационим односима, НБС, као правно лице, не може бити изузета од одговорности за незаконит или неправилан рад својих органа и запослених. У члану 172. Закона о облигационим односима је прописано да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу, као и да правно лице има право да се регресира за штету од лица које је штету скривило намерно или крајњом непажњом. Оштећени, правно или физичко лице, које претрпи штету због незаконитог или неправилног рада НБС у поступку надзора, може да захтева накнаду те штете од НБС тужбом за накнаду штете у парничном поступку. Оштећени у парници, коју је покренуо против супервизора, због радњи или пропуста који су настали током обављања њихових дужности у поступку надзора из ЗОС-а, може да успе (у потпуности или делимично) или да не успе. Утврђивању зле намере или крајње непажње приступило би се тек у регресном поступку, који би повела НБС у зависности од претходног успеха оштећеног у парници против НБС. Противно је члану 35. Устава РС унапред дати ослобођење од грађанске одговорности за незаконит или неправилан рад НБС као правном лицу, носиоцу јавног овлашћења и његовим запосленим, односно лицу које је по налогу НБС вршило неку од дужности из ЗОС-а. У државној управи, државни службеници који врше послове надзора у разним областима нису ослобођени одговорности. Напротив, за штету трећим лицима због њиховог незаконитог и неправилног рада одговара Република Србија која у одређеном року има право регреса у односу на своје службенике. Све наведено као и чињеница да базелски принцип 2 не може да представља правни основ да се чланом 217. ЗОС-а пропише ослобођење од грађанске одговорности за штету насталу у поступку надзора утврђеног у ЗОС-у, прописивање овог ослобођења је противно Уставу РС, Закону о облигационим односима и јединству правног система, по мишљењу потписника овог рада.

д) Ослобођење од грађанске одговорности за штету насталу вршењем дужности из ЗОС-а обухватило је у члану 217. ЗОС-а бројне имунитете и привилегије за НБС, као правно лице и њене органе, за запослене у НБС, као и за лице које по налогу НБС врши неку од дужности утврђену ЗОС-ом. Најпре, имунитети и привилегије прописани су у ставу 2. члана 217. ЗОС-а на тај начин што сва набројана лица из става 1. не могу одговорати за штету насталу вршењем дужности утврђених у ЗОС-у не само док су у радном од-

носу, односно док су на функцији, него ни након престанка радног односа у НБС, односно престанка вршења функције. То значи да је НБС, као правно лице и њени органи, бесконачно, а запослени у НБС, као и лице које по налогу НБС врши дужности утврђене ЗОС-ом, под имунитетом и с привилегијама скоро до краја живота. Даље, према ст. 3 и 4. овог члана ЗОС-а је обећано да ће НБС после престанка радног односа у НБС, односно после престанка функције у НБС, запосленом и функционеру у НБС, као и лицима којима је престао радни однос надокнадити трошкове заступања у судским и управним поступцима покренутим у вези с дужностима, које су обављали у НБС или за потребе НБС. Приликом прописивања ових привилегија, извесно, у НБС се рачунало да тужба оштећеног против НБС, као правног лица и органа тог правног лица, мора да доказује да му је неправилним или незаконитим радом причињена штета, што повлачи за собом интензиван рад и много времена да се тужба припреми и снабде с доказима, као и више година да се дође до правноснажности одлуке из таквог поступка у Србији, увек с неизвесним исходом. Предлагач оваквог решења је рачунао да тужба за накнаду штете оштећеног против НБС или појединца, из реда запослених или функционера у НБС, као и лица које је по налогу НБС вршило неку од дужности из ЗОС-а, мора да конкретизује и индивидуализује одговорност појединца у једном великом систему у Србији, односно одговорност странца из другог правног система, па је још оштећеном стављено на терет да доказује намеру или крајњу непажњу тог појединца у великом систему домаћег супервизора, односно у органу надзора страног правног система. У члану 217. ЗОС-а учињено је све да се прописом обезбеде имунитети и привилегије свим онима који могу да буду тужени, а наведени су оквирно у члану 217. ЗОС-а. При том у бројним одредбама које регулишу прекршајну одговорност субјеката над којима се врши надзор, не може се наћи ни једна одредба која прописује одговорност НБС као правног лица и запослених за било коју повреду из закона. Озбиљна научна социолошка истраживања одговорности вршена су још у систему самоуправљања,¹⁴ а указала су да је у дугом периоду (1958-1980. година) енормно порастао број руководећих радних места на рачун извршилачких радних места, уз значајне имунитете и с великим привилегијама, тако да је и после више деценија од тада, сада у 21. веку, наведени самоуправни тренд настављен у регулативи о одговорности у НБС. У упоредном праву синдром имунитета и привилегија познат је још под именом „синдром суверена“, чиме се хтело рећи да је некада само суверен (цар, па краљ) био недодирљив од закона и правде, а у 21. веку је то по

---

14 Петар Радуловић, *Одговорност у систему самоуправљања*, Загреб, 1982, 263-264.

члану 217. ЗОС-а врло широк круг лица из НБС или ангажованих од НБС. По мишљењу потписника овог рада на потезу је Уставни суд Србије, који је ставио ван снаге одредбу истог садржаја из Закона о НБС, дакле општу одредбу закона који је уредио овлашћење НБС за надзор не само у областима пословања банака, већ и у делатности осигурања, послова лизинга и друштава за управљање добровољним пензијским фондовима. Ово је за очекивати у ситуацији ако предлагач закона, већ није предузео потребне кораке да ЗОС усклади с променама које је извршила уставносудска одлука.

ђ) Несумњиво је да су истоветни члан 866. Закона о НБС и члан 217. ЗОС-а. Па ипак, правна судбина им је различита, бар за сада. Уставни суд Србије је касирао члан 866. Закона о НБС и ту одлуку је донео 23. децембра 2014. год, али је одлука објављена у службеном гласилу 7. маја 2015. ЗОС је донет 18. децембра 2014. по хитном поступку¹⁵, односно пар дана пре доношења наведене Одлуке Уставног суда Србије. Међутим, треба имати у виду да је у овом предмету Уставни суд Србије донео још 19. децембра 2013. године Решење о покретању поступка за утврђивање неуставности одредаба члана 866. Закона о НБС (тач. 1.),¹⁶ са доставом тог решења Народној скупштини РС на одговор (тач. 2.), као и да је Одбор за уставна питања и законодавство Народне скупштине РС доставио одговор Уставном суду Србије. Познато је из законодавноправне праксе да скупштински одбор у оваквим случајевима редовно позива одговарајућег предлагача закона на сарадњу око израде одговора Уставном суду Србије. По мишљењу потписника овог рада предлагач и доносилац ЗОС-а имали су сазнање о одлуци о покретању уставносудског поступку, као и о одлуци Уставног суда Србије којом је утврђена неуставност члана 866. Закона о НБС, али, до предаје овог рукописа, није било одговарајуће реакције у односу на члан 217. ЗОС-а који на исти, неуставан начин, као што је то учинио члан 866. Закона о НБС, ослобађа од одговорности НБС за штету коју она као носилац јавног овлашћења прузрокује незаконитим или неправилним радом субјектима осигурања и трећим лицима.

IV Закључци

а) Даном објављивања одлуке Уставног суда Србије о неуставности поједине одредбе закона, та одредба престаје да важи, а одлука Уставног суда Србије има дејство закона.

15 Акт гувернера НБС 75, бр. 4935/1/14 од 3. децембра 2014. године, којим се председнику Народне скупштине РС 01 бр. 400-4390/14 од 5. децембра 2014. године, доставља, између осталих, Предлог закона о осигурању на даљи поступак и доношење. Податак да је ЗОС донет по хитном поступку налази се на стр.155 Образложења Предлога тог закона.

16 За Решење Уставног суда IУз-1243/2010, вид. фусноту бр.5.

б) Логична последица општеобавезујућег дејства одлуке Уставног суда Србије и ауторитета такве одлуке требало би да обезбеди јединство правног поретка, па и то да се иста или слична неуставна одредба не понови у другом закону.

в) На примеру усвајања Закона о осигурању са одредбом која је идентична са одредбом Закона о НБС, чија је неуставност утврђена у истом месецу и исте године када је донет Закон о осигурању, указује се да је неопходна координација свих субјеката који учествују у законодавним процесима, као и њихово превентивно деловање у циљу обезбеђења уставности и законитости и јединства правног поретка.

г) Уставно начело јединства правног система конституисано је како у циљу заштите јавног поретка тако и у циљу заштите појединачних права свих субјеката, с тим што захтева међусобну усклађеност свих прописа и појединачних правних аката заснованих на тим прописима.

Mag. Slobodan ILIJIĆ

Member of Presidency of the Lawyers Association of Serbia

ON THE MARGINS OF THE INSURANCE LAW

Summary

The Insurance Law came into legal force on December 26, 2014, and its implementation began on June 27, 2015. At the time of the adoption of the Insurance Law, the Constitutional Court of Serbia has announced the decision on incompatibility of the Article 86b of the Law on National Bank of Serbia with the Constitution of the Republic of Serbia. The Article 217 of the insurance law is identical to the Article 86b of the Law on the National Bank of Serbia. The decision of the Constitutional Court of Serbia in relation to Article 86b of the Law on the National Bank of Serbia shall have the effect of law. The author of the conclusions advocated for unity of the legal system, the authority of the Constitutional Court of Serbia and the need for coordination in the legislative process in order to avoid enacting the same law with the same article, which is identical to the Article of another law repealed by the decision of the Constitutional Court of Serbia.

Key words: *insurance law, National Bank of Serbia, Constitutional Court of Serbia, liability for damages, exemption from liability for damage.*